

Abstrakt

Práce pojednává o institutu surogátního mateřství v České republice a ve Spolkové republice Německo. Nejprve se pokouší obecně definovat pojem surogátního mateřství včetně pojmosloví dané oblasti, vymezit jeho druhy a zachytit jeho významné vývojové milníky. Dále se zabývá nepříliš podrobnou českou právní úpravou institutu a situací, jež se na jejím základě ve společnosti vyvinula. Přibližuje metody asistované reprodukce napomáhající uskutečnění surogátního mateřství. Stranou neponechává ani etické problémy surogátního mateřství a některé jeho psychologické a sociologické aspekty. Shrnuje také sankce, které v souvislosti s jeho realizací mohou vyvstat. Následně osvětluje právní úpravu institutu na území Spolkové republiky Německo. Věnuje se jeho historii, zákonnému vymezení pojmu i zákazům a sankcím hrozícím nejen za jeho realizaci, ale i za jeho zprostředkování. Zkoumá postoj německého zákonodárce k právu dítěte znát svůj původ a jeho odrazy v podobě neanonymního dárcovství spermatu a povinnosti právních rodičů podrobit se genetické zkoušce na žádost dítěte. Popisuje apely laické i odborné veřejnosti na novou právní úpravu této oblasti, jež jsou v poslední době čím dál častější. Shrnuje postupy i postoje německých soudů při uznávání cizích rozhodnutí v této oblasti. Poté obě zkoumané právní úpravy srovnává a hodnotí z hlediska jejich aktuálnosti. Dochází k závěru, že by surogátní mateřství v České republice mělo být za splnění podmínek v odůvodněných krajních případech umožněno. Jelikož německou právní úpravu právě pro její restriktivnost a překonanost za vhodný inspirační zdroj pro Českou republiku nepovažuje, navrhuje svým závěrem prvky, jež by mohla česká právní úprava do budoucna obsahovat, aby přispěla k právní jistotě zúčastněných subjektů a blahu dítěte jako nejpodstatnějšímu z aspektů, jež by v souvislosti se surogátním mateřstvím měly být ve výsledku hodnoceny.